

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/190/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713205797
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713205797.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X, V. Q., právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Z. X/A, H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Z. X/A, H., o zaplatenie 3.493,63 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin z 10. decembra 2015, sp. zn. 8C/277/2013-346, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť trovy odvolacieho konania odporcovi vo výške 83,83 Eur a vedľajšiemu účastníkovi vo výške 83,82 Eur na účet JUDr. Andreja Cifru, vedený v N. M. a.s., H., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 8441113, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 3.493,63 Eur, úroku z omeškania vo výške 293,42 Eur a ročného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.991,16 Eur od 15.02.2013 do zaplatenia, ako nedôvodný zamietol. Vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 22.01.2007 uzavrela s odporcom ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej odporcovi poskytla úver vo výške 40.000 Sk (miniúver do 10 minút), s pevnou úrokovou sadzbou 18,40 % ročne, za poplatok za správu úveru 60,- Sk mesačne, pri výške splátky úveru 1.091,- Sk, splatnosti prvej splátky 20.02.2007, počet splátok 60, ktoré boli zročné k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.01.2012, RPMN 23,65 %. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne (ďalej len „VOP“). V konaní nebolo vyvrátené tvrdenie navrhovateľa, že odporca úver riadne nesplácal. Dňa 20.12.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca uzavrela s navrhovateľom ako postupníkom Zmluvu o postúpení č. 1633/2011/CE podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Medzi pohľadávkami podľa Prílohy č. 1 k zmluve bola aj pohľadávka vo vzťahu k žalovanému vo výške 3.573,63 Eur, z čoho 3.071,16 Eur tvorila istina. Podľa údajov v zmluve, odporca bol v omeškaní so splácaním dlhu 1.570 dní. Zo strany navrhovateľa nebol produkovaný v priebehu konania žiadny dôkaz o tom, že by Slovenská sporiteľňa, a.s. pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, alebo by úverovú zmluvu vypovedala alebo od nej odstúpila. V súvislosti so skúmaním naplnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z. z., navrhovateľ ako dôkaz predložil list navrhovateľa zo dňa 10.04.2008, nazvaný ako „prvá

upomienka“, ktorý bol písaný v mene Slovenskej sporiteľne, a.s., z obsahu ktorého vyplýva, že odporcovi bolo oznámené, že dlhuje sumu 8.643,36 Sk a bol vyzvaný, aby na účet Slovenskej sporiteľne, a.s. dlh uhradil najneskôr do 17.04.2008. V konaní však nebol produkovaný dôkaz zo strany navrhovateľa o tom, že uvedený list zo dňa 10.04.2008 bol odoslaný a že by bol odporcovi aj doručený. Predpokladom platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 1 Zákona o bankách je, aby klient banky bol v omeškani s plnením aspoň 90 dní a aby banka na plnenie klienta písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, banka svoju pohľadávku nemôže platne odstúpiť, pretože takéto konanie je v rozpore s podmienkami uvedenými v § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže za daných okolností považoval postúpenie pohľadávky voči odporcovi na navrhovateľa vykonané v rozpore s podmienkami uvedenými v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, postúpenie bolo vykonané v rozpore so zákonom, ako aj ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto ho považuje za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s vykonanými úkonmi právnej pomoci ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcovi o postúpení pohľadávky a doklady preukazujúce odoslanie tejto písomnosti odporcovi, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd mal povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky ako prejudiciálnu otázku. Zastáva názor, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s jeho aktívnou legitímáciou ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Z uvedeného potom vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Z nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, ale nedoručením takejto výzvy nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. V tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že v konaní predložil súdu výzvu právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 10.04.2008, adresovanú odporcovi, ktorou právny predchodca navrhovateľa pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyzval odporcu na úhradu omeškaných splátok, čím bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Nestotožňuje sa so záverom okresného súdu, v zmysle ktorého pohľadávky banky voči svojim klientom je potrebné považovať za druh pohľadávok, ktoré podľa ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť, nakoľko by sa zmenou veriteľa ich obsah zmenil. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho z už vzniknutého záväzku a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Postúpením takýchto pohľadávok nedochádza k zmene v ich obsahu ani k zhoršeniu postavenia dlžníka a preto tento druh pohľadávok nespadá pod okruh výnimiek ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc zo všeobecnej platnej zásady, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok môže byť akákoľvek pohľadávka. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu v časti, v ktorej ho zaviazal na úhradu trov konania vedľajšieho účastníka. Združenie vstupuje do konania bez ohľadu na stav konania oznámením o vstupe združenia do konania. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejedávanom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že sa jedná o spotrebiteľskú vec. Účelom vstupu nie je ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V takom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR tak, ako bolo konštatované v Náleze ÚS SR II. ÚS 78/2003. Domnieva sa preto, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania, čo zakladá aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Podľa jeho názoru, cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku na základe Zákona č. 384/2008 Z. z. bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadený subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Žiadal, aby pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka bolo aplikované ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi aby náhrada trov konania nebola priznaná.

Odporca a vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu (spoločne na základe písomného podania z 23.03.2016) žiadali rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Naďalej zotrvali na

stanovisku, že existuje zásadný rozdiel medzi obsahom (kvalitou) bankovej peňažnej pohľadávky na jednej strane a inej peňažnej pohľadávky na strane druhej. Režim správy, administrácie a ochrany dôverných údajov pri pohľadávke bankového dlžníka má v podstate iný zákonný štandard kvality, ako v prípade pohľadávky nebankového dlžníka. Pre prípad vzniku zákonných predpokladov umožňujúcich uskutočnenie úkonov smerujúcich k postúpeniu bankového úveru na subjekt bez bankovej licencie, ktorým sa automaticky zmení aj obsah pohľadávky v dôsledku zmeny okruhu zákonných práv a povinností nového vlastníka pohľadávky (bez bankovej licencie), je nutné, aby každá banka o takomto postupe svojho klienta o meškaní informovala a uskutočnila ho spôsobom aprobovaným zákonom. Vo vzťahu k okolnostiam prejednávanej veci okresný súd správne posúdil predmetný úkon postúpenia pohľadávky zmluvou zo dňa 04.11.2009 ako neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca navrhovateľka - Slovenská sporiteľňa, a.s. - je bankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu poskytovaním úverov vrátane spotrebiteľských úverov, pričom navrhovateľ nemá status, resp. postavenie bankového subjektu. Z článku 7.6.1 VOP právneho predchodcu navrhovateľa vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. V konaní nebolo preukázané, že by právny predchodca navrhovateľa predčasne ukončil alebo iným spôsobom zosplatnil poskytnutý úver do momentu postúpenia predmetnej pohľadávky navrhovateľovi. Právny predchodca navrhovateľa tak postúpil predmetnú pohľadávku bez toho, aby poskytnutý úver nadobudol mimoriadnu splatnosť alebo aby bol predmetný úverový vzťah akýmkoľvek spôsobom ukončený. Z ust. § 92 ods. 8 (predtým ods. 7) Zákona o bankách vyplýva, že banka nemôže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktoré zodpovedá nesplácanému dlhu. Navrhovateľ, ktorý nie je bankovým subjektom a nie je držiteľom bankového oprávnenia, postúpením bankovej pohľadávky priamo na takýto subjekt, nepodlieha Zákonu o bankách, čím podstatným spôsobom dochádza k zmene obsahu právneho vzťahu, resp. pohľadávky, čo je v rozpore s podmienkami uvedenými v § 525 Občianskeho zákonníka. V zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách ďalej žiadali navrhovateľa, aby preukázal doručenie písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 odporcovi v čase ešte pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa. Navrhovateľ predmetnú listinu v konaní nepredložil a nepreukázal ani jej doručenie do sféry adresáta - dlžníkovi. Taktiež nepreukázal, že by dlžník aj napriek obdržaniu písomnej výzvy zo strany banky po jej prevzatí bol v omeškaní so splnením záväzku aspoň 90 dní. Postúpenie pohľadávky nebolo možné vykonať ani v súlade s bodom 19.16 VOP, keďže obsahuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach obidvoch zmluvných strán. Za zákonné považoval aj rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. V danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Vzhľadom na charakter prejednávanej veci je to práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor odporcov - spravidla nemajetných spotrebiteľov. V tejto súvislosti poukázal aj na znenie čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ako aj na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania (II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09). V tejto súvislosti ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 09.06.2010 5Cdo 71/2010, ako aj najnovšie komentáre Občianskeho súdneho poriadku: Števček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 331. Žiadal preto rozsudok v napadnutej časti ako správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny potvrdil v celom rozsahu.

Okresný súd vo veci riadne zistil skutkový stav, na základe ktorého dospel k správne právne záveru, keď návrh navrhovateľa z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie ako nedôvodný zamietol.

Okresný súd ako dôvod zamietnutia žalobného návrhu uviedol skutočnosť, že na žalovanú pohľadávku platí zákaz postúpenia pohľadávky vyplývajúci z ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmenou veriteľa by sa zmenil obsah tejto pohľadávky. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľa o tom, že ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nehovorí o prípadnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje podmienky, ktoré musia byť splnené, ak chce banka ako postupca postúpiť na tretí subjekt, ktorý nie je bankou, svoje pohľadávky. Správne

okresný súd konštatoval, že v prípade nesplnenia týchto zákonných podmienok, nemôže dôjsť k postúpeniu pohľadávky, nakoľko to neumožňuje ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd sa nestotožnil s výkladom ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., ktorý predostrel odvolateľ v podanom odvolaní. Uvedené zákonné ustanovenie, ktoré aplikoval prvostupňový súd, a ktoré aj citoval vo svojom rozhodnutí, v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok.

Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že musí tomuto predchádzať písomná výzva na úhradu.

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takéto výzva bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa - Slovenskej sporiteľne, a.s. odporcovi doručená.

Navrhovateľ v konaní preukazoval naplnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách listom zo dňa 10.04.2008 (nazvaný ako „1. upomienka“), ktorý zasielal odporcovi navrhovateľ v mene Slovenskej sporiteľne a.s. a ktorej oznamoval odporcovi „výšku omeškaných splátok: 8.643,36 Sk“ a vyzýval ho na zaplatenie uvedenej sumy do 17.04.2008. Na pojednávaní konanom pred súdom prvého stupňa 10.02.2015 zástupca navrhovateľa uviedol, že uvedená zásielka bola zasielaná ako obyčajná poštová zásielka, pričom nenavrhol (pred vyhlásením rozhodnutia) žiadne dôkazy k tomu, aby preukázal, či predmetná výzva bola doručená do dispozičnej sféry odporcu. Na základe uvedeného okresný súd dospel k správnejmu záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na navrhovateľa a takéto postúpenie je v rozpore s ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd zároveň posúdil aj odvolaním priamo napadnutý závislý výrok o trovách konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov konania. V danej veci zo strany vedľajšieho účastníka sa nejedná o neúčelne vynaložené trovy konania - trovy právneho zastúpenia, keďže aktívnym konaním zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka bol nakoniec odporca v spore úspešný. Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods.1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, ktoré im vznikli vykonaním úkonu právnej pomoci ich právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom - podanie vyjadrenia k odvolaniu z 04.03.2016. V zmysle § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. advokátovi prináleží odmena za vykonaný úkon právnej služby vo výške 131,13 Eur (znížená o 50 % pri zastupovaní dvoch osôb), + režijný paušál 8,58 Eur, + DPH vo výške 27,94 Eur (20 % z 139,71 Eur). Advokátovi tak prináleží odmena za vykonaný úkon právnej služby a náhrada hotových výdavkov a paušálnych výdavkov v celkovej výške 167,65 Eur, ktoré zaplatí odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi každému v 1-ici, všetko na účet ich právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.